

IMPARATIA LUI DUMNEZEU

Să deschidem Bibliile la 1Timotei 3.16:

„Și, fără îndoială, mare este taina evlaviei... Cel ce a fost arătat în trup a fost dovedit neprihănit în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit printre neamuri, a fost crezut în lume, a fost înălțat în slavă.”

(În limba engleză, acest verset a fost tradus:

„Și, fără îndoială, mare este taina evlaviei. „Dumnezeu care S-a arătat în trup, a fost dovedit neprihănit în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit printre neamuri, a fost crezut în lume, a fost înălțat în slavă.”).

Este adevărat, Dumnezeu S-a arătat în trupul lui Isus Hristos, dar, în parte, S-a arătat și în trupul profeților. El s-a arătat în trupullui Moise, al lui Noe, câte o părticică în fiecare până când S-a arătat în plinătate în Omul Hristos Isus.

„...a fost propovăduit printre neamuri.” Aici nu este vorba de timpul când Isus Hristos S-a arătat în trup de carne pe pământ, pentru că El nu a predicat niciodată neamurilor. Astfel, când i-a trimis pe apostoli, le-a spus clar: „Mergeți mai degrabă la oile pierdute ale casei lui Israel.” (Matei 10.5-6).

Înseamnă că ceea ce spune acest verset: „a fost propovăduit printre neamuri”, s-a întâmplat după moartea, îngroparea și învierea Sa, iar noi știm că cei care au dus Mesajul la neamuri au fost apostolii, îndeosebi apostolul Pavel.

Aceasta este taina evlaviei, a dumnezeirii: Dumnezeu S-a arătat în trup, Dumnezeu a fost dovedit neprihănit în Duhul, Dumnezeu a fost văzut de îngeri și propovăduit printre neamuri, Dumnezeu a fost crezut în lume și înălțat în slavă. Aceasta ne face parte din taina evlaviei, din Dumnezeu, pentru că El va fi înălțat în slavă la sfârșitul tuturor epocilor, când se va încheia totul. Aleluia!

În „**Epoca Bisericii Laodicea**”, din Cartea epocilor bisericilor, scrie:

„Cu câteva clipe în urmă am spus că vița falsă a rodit în această epocă, iar rodul ei se va maturiza și se va coace. Aceasta este corect. Acest duh rău bisericesc, plin de nelegiuire, va fi descoperit ca și sămânța de muștar care a crescut într-un pom unde locuiau păsările cerului. În fruntea ei va fi antihristul, taina nelegiuirii. Toate

acestea sunt adevărate, iar dacă sunt adevărate, atunci trebuie să fie adevărat și faptul că Biserica Mireasă se va maturiza. Coacerea ei va fi identificarea cu Domnul ei, prin Cuvânt, iar Capul ei, care va veni la Ea, este Taina evlaviei care este într-adevăr Hristos.”

Acum, haideți să luăm Bibliile și să aducem câteva versete în timp ce așezăm o Temelie.

Să deschidem la Efesenii 2. Aceste versete ne sunt cunoscute, nu este nimic nou, dar aș vrea să așezăm o Temelie fermă în timp ce mergem mai departe.

Efesenii 2.19-22:

„Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună-cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu,

fiind zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos.

În El toată clădirea, bine încheată, crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul.

Și prin El și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți un locaș al lui Dumnezeu, prin Duhul.”

1Corinteni 3.16:

„Nu știți că voi sunteți Templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?”

1Corinteni 6.19-20:

„Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt care locuiește în voi și pe care l-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri?

Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.”

Acum vom merge în Evrei 3.5-6:

„Cât despre Moise, el a fost „credincios în toată casa lui Dumnezeu”, ca slugă, ca să mărturisească despre lucrurile care aveau să fie vestite mai târziu.

Dar Hristos este credincios ca Fiu, peste casa lui Dumnezeu. Și casa Lui suntem noi, dacă păstrăm până la sfârșit încrederea nezguduită și nădejdea cu care ne lăudăm.”

Acum, noi știm care este Locașul lui Dumnezeu, Casa lui Dumnezeu, și vreau să așez aceasta doar ca o Temelie și să continuăm să mergem mai departe de aici.

În mesajul „**leHoVaH-Jireh**” din anul 1964, fratele Branham a spus:

„El a făgăduit că în zilele din urmă va apărea din nou în trup de carne, în trupul vostru, așa cum a făcut-o în zilele Sodomei. Dumnezeu, care era Hristos, S-a arătat acum în trup în Biserica Sa, în Mireasa Sa. Vedeți, ei se unesc. Este timpul unirii: bisericile se unesc, națiunile se unesc și Mireasa și Hristos Se unesc. Vedeți, este timpul unirii.”

Așadar, El a spus că Se va arăta din nou în zilele din urmă, iar fratele Branham ne-a spus cum va face aceasta. El Se va arăta în trup uman. Dar în care trup uman o va face? În trupul nostru. Dumnezeu S-a arătat în trup în Hristos, iar acum Se arată în trup în Biserica Sa, Mireasa Sa.

În „Sărbătoarea Trâmbițelor”, eu stabilesc încă o Temelie ca să ajung acolo unde doresc. Multe lucruri sunt o recapitulare, dar sunt importante.

Deci, în „**Sărbătoarea Trâmbițelor**”, citim:

„Slujba din Apocalipsa 11 va fi slujba lui Moise și Ilie care cheamă Israelul afară din tradițiile evreiești, așa cum Mesajul îngerului al șaptelea a chemat Mireasa afară din tradiția pentecostală. Țineți minte: Moise și Ilie trebuie să cheme Israelul afară din ispășirea sângelui oilor, mieilor și caprelor, a jertfelor, la adevărata Jertfă vie, Cuvântul.”

Așadar, ei trebuie să facă o trecere de la vechea rânduială la adevărata Jertfă vie, Cuvântul.

În continuare citim:

„Iar Mesajul îngerului al șaptelea, sub aceeași Trâmbiță, același tot, exact, aceeași Pecete, (Ce va face?) va chema poporul, Mireasa, afară din tradiția pentecostală și lumească, la Ispășirea originală, Cuvântul, Hristos în chipul Cuvântului Său, făcut trup printre noi aici.”

Este ușor să citim Biblia, să citim despre Pavel, despre Petru sau despre ce s-a petrecut aici sau dincolo, apoi să citim ceea ce s-a întâmplat cu fratele Branham, dar la sfârșitul slujbei sale, el a început să arate că aceleași lucruri se petrec acum cu voi și cu mine. Nu a fost doar atunci, în chipul acela, în felul acela, ci taina este că acum totul se întoarce înapoi la ceea ce s-a petrecut în ziua de Rusalii; acum, El, Duhul Sfânt, locuiește din nou în Templul Său dar nu în parte sau într-o măsură, ci S-a întors și locuiește pe pământ în plinătate, în Trup.

Tot în „**Sărbătoarea Trâmbițelor**”, citim:

„...dacă oamenii care cred în El acum, nu se află în mod constant în Cuvânt, cum vor ști că este El? Daniel a spus: „Cei înțelepți vor ști, dar cei ignoranți, neînțelepți, nu vor ști. Ei Îl vor cunoaște pe Dumnezeuul lor.”

În zilele din urmă, El Se va arăta ca să aducă oamenii înapoi la Cuvânt, pentru ca Mireasa să-Și cunoască Soțul, să-Și cunoască Partenerul, Cuvântul descoperit. Iată de ce trebuie să se întâmple aceasta.”

Este foarte important să înțelegem ce a spus profetul. El a spus că Mireasa trebuie să-Și cunoască Soțul, Partenerul, dar pentru aceasta nu este suficient ca Ea să cunoască doar Cuvântul, ci trebuie să cunoască Cuvântul descoperit. Așadar, el ne arată că noi trebuie să vedem Cuvântul descoperit, iar când se întâmplă aceasta, putem înțelege că descoperirea Cuvântului pentru ziua de azi a venit ca să-L putem cunoaște pe Soțul nostru, pe Partenerul nostru. Aleluia! Înseamnă că fără Cuvântul descoperit al acestui ceas, noi nu putem să-L cunoaștem pe Soțul nostru, pe Partenerul nostru. Putem privi înainte și înapoi, dar eșuăm în a vedea că El este aici acum, în timpul prezent.

„Nu a fost în reformatori; nu a fost în Luther, Wesley sau pentecostali. Scriptura spune că nu a fost.

Dar va veni. Aceasta este făgăduința Sa pentru aceasta epocă. Noi trăim în epoca în care va avea loc venirea Sa. Ea trebuie să se identifice cu El. Orice femeie trebuie să se identifice cu soțul ei, pentru că cei doi sunt una. Tot așa, Mireasa lui Hristos trebuie să se identifice cu El pentru că cei doi sunt Una, iar El este Cuvântul, nu denomi-națiunea. Cuvântul! Noi trebuie să fim copiii Luminii, iar Lumina este Cuvântul care S-a făcut Lumină pentru această epocă.”

Dacă vom fi copiii Luminii și ne vom uni cu Lumina, El ne va da o definiție a ceea

ce este Lumina pentru că dacă mergem la început, la Geneza capitolul 1, El a spus: „Să fie Lumină”, iar Lumina a împrăștiat întunericul, l-a silit să se retragă.

Așadar, ce este această Lumină pe care o găsim de-a lungul Bibliei? În Ioan capitolul unu, vedem că El era Viața, iar Viața era Lumina oamenilor. Deci, de-a lungul Bibliei există o temă a Luminii care frânge întunericul, a Luminii și a Vieții, iar fratele Branham ne-a spus ce este Lumina: „Lumina este Cuvântul care S-a făcut Lumină pentru această epocă.”

Amin! În zilele lui Moise, Mesajul său a fost Lumina, iar înafara Lui era întuneric. În zilele lui Noe, Mesajul său era Lumina, iar înafara Lui era întuneric. Astfel, pentru ca noi să împlinim ceea ce dorim să împlinim, trebuie să știm ce este Lumină și ce este întuneric.

„Cum vom cunoaște noi Lumina dacă nu vine din Cuvânt? Cuvântul făcut trup este Lumina epocii.”

Aceasta este o afirmație mare pentru că bătălia este între Lumină și întuneric. Așadar, noi nici măcar nu putem să luăm Biblia și să spunem: „Aceasta este Lumina epocii”, pentru că trebuie să se facă trup, iar când Biblia se face trup, Aceasta este Lumina epocii. Acest lucru este important pentru că în 1Ioan 1.5-7 scrie:

„Vestea pe care am auzit-o de la El și pe care v-o propovăduim este că Dumnezeu e lumină și în El nu este întuneric.

Dacă zicem că avem părtășie cu El și umblăm în întuneric, mințim și nu trăim adevărul.

Dar, dacă umblăm în lumină, după cum El Însuși este în lumină...”

„Dacă umblăm... după cum El Însuși este...”

Adică acum, la timpul prezent: „după cum El Însuși este în lumină”, vom beneficia de acea Lumină.

Noi știm că atunci când evreii au ieșit din Egipt, a existat o zi, un timp, când au ajuns într-un loc în care au cântit și s-au plâns, iar Dumnezeu a trimis împotriva lor șerpi înfocați ca să-i muște și mulți au murit din pricina mușcăturii lor. Apoi, Dumnezeu i-a spus lui Moise să facă un șarpe de aramă și să-l atârne de un par, iar

dacă cineva se uita la el, era vindecat.

Așadar, aceasta a devenit Lumina pentru acea zi, Acela era Cuvântul descoperit pentru acea zi, salvarea lor. Dacă voiau să fie salvați de mușcătura acelor șerpi înfocați, nu conta dacă aveau un remediu propriu sau un leac care funcționa de obicei, nu acela era Cuvântul, așa că toate acele remedii au devenit întuneric, dar ceea ce a spus profetul, soluția pentru ziua aceea era șarpele de aramă. Astfel, dacă priveau la șarpele de aramă, acesta era Lumina, era Viața, era salvarea lor. Deci, dacă priveau la Lumina pentru ziua lor, care se manifesta înaintea lor, Lumina aceea devenea Viață pentru ei. Dar vedem că după aceea, au luat ceea ce fusese Lumină în ziua aceea, ceea ce fusese Lumină și salvare și au făcut din el un idol; au început să privească înapoi de unde veniseră și să se închine la șarpele de aramă, iar atunci, ceea ce fusese Lumină, a devenit întuneric.

A fost Lumină pentru o anumită zi, a fost Lumină și salvare, a adus rezultate supranaturale, a arătat puterea de salvare a lui Dumnezeu, dar când au refuzat să umble mai departe în Lumină așa cum El era în Lumină, când au vrut să privească înapoi la vechea Lumină, la Lumina anterioară, la ceea ce fusese Lumină și Viață înainte, aceasta a devenit pentru popor întuneric și blestem, iar Dumnezeu a trimis un profet să distrugă acel lucru pentru că El nu voia ca ei să umble într-o Lumină anterioară, ci în Lumina timpului prezent.

„Dacă zicem că avem părtășie cu El și umblăm în întuneric, mințim și nu trăim adevărul.

Dar, dacă umblăm în lumină, după cum El Însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat.” (v.6-7).

Aceasta este ceea ce urmărim noi, nu-i așa? Sângele lui Isus Hristos care ne curăță de orice păcat. Dar Scriptura ne spune că noi trebuie să umblăm în Lumină după cum El Însuși este în Lumină. El nu umblă într-o lumină denominațională. Noi am trecut dincolo de epocile denominaționale, timpul pentru denominațiuni s-a scurs, s-a epuizat, iar acum, El a trecut în epoca Miresei, fiindcă profetul ne-a scos afară din acele lucruri, afară din denominaționalismul mort, afară din crezurile și învățăturile omului, în Lumina desăvârșită, acela fiind Locul în care Se află Viața.

În „**Întrebări și răspunsuri**” din anul 1964, fratele Branham a spus:

„Acum, ele vor trebui să treacă prin perioada necazului.”

Aici, fratele Branham vorbește despre fecioarele neînțelepte.

„Iar cauza este pentru că au respins Ispășirea în plinătatea ei.”

Noi trebuie să fim atenți la această afirmație, fiindcă el nu spune că ele au acceptat o Ispășire parțială, deoarece nu există Ispășire parțială. Așadar, ori suntem acoperiți și eliberați de păcat, ori nu suntem. Nu există Ispășire parțială. Astfel, nu putem spune că fecioarele neînțelepte ar avea o Ispășire de 50% sau că au parcurs o jumătate de cale; Ispășirea păcatelor lor a fost făcută pe deplin sau nu a fost făcută. Deci, nu există Ispășire parțială. Fratele Branham nu a spus că fecioarele neînțelepte au doar o ispășire parțială, nici că ar avea păcatele acoperite doar pe jumătate. El nu a spus așa ceva, ci a spus că ele au refuzat Ispășirea în plinătatea ei, pentru că atunci când a venit Cuvântul, la deschiderea Pечеților, Ispășirea originală, Cuvântul, S-a întors în plinătate. Noi nu dorim o Ispășire parțială pentru că nu există așa ceva, ci trebuie să acceptăm Ispășirea în plinătatea ei. Aleluia!

Să mergem la Ioan capitolul unu. În câteva clipe vom ajunge la textul meu.

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.

El era la început cu Dumnezeu.

Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El.

În El era viața, și viața era lumina oamenilor.

Lumina luminează în întuneric, și întunericul n-a biruit-o.” (v. 1-5).

Aceasta se petrece astăzi. Lumina luminează în întuneric. Oriunde mergem, noi manifestăm Cuvântul în trupul nostru. Cum facem aceasta? Prin felul în care ne îmbrăcăm, prin felul cum vorbim, prin felul în care ne comportăm. Ascultarea noastră față de Cuvânt manifestă Cuvântul în trup. Lumina luminează în întuneric, dar întunericul nu poate birui Lumina care se află în mijlocul lui. De ce? Pentru că aceasta este o Lumină supranaturală.

„A venit un om trimis de Dumnezeu: numele lui era Ioan.

El a venit ca martor, ca să mărturisească despre Lumină, pentru ca toți să creadă prin el.

Nu era el Lumina, ci el a venit ca să mărturisească despre Lumină.

Lumina aceasta era adevărata Lumină, care luminează pe orice om venind în lume.

El era în lume, și lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu L-a cunoscut.

A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit.

Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu;

născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu.

Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl.” (v. 6-14).

Fratele Branham a spus următoarele în mesajul „**Influența**” din anul 1963:

„Dar a-L cunoaște pe El este Viața”, a-L cunoaște ca și Persoană, Hristos în voi, Cuvântul făcut trup în voi. Aceasta înseamnă a-L cunoaște pe El.”

Ce înseamnă „a-L cunoaște pe El”? A-l cunoaște pe El înseamnă Hristos în voi, Cuvântul făcut trup în voi.

„Când El, voi și El deveniți una, așa cum am spus aseară în „Super Semnul”. El trebuie să vină în voi. În voi! Dumnezeu și omul trebuie să devină una. Voi sunteți conștienți cât sunteți de mici.”

În „**Încercarea**” din anul 1964, citim:

„Așa cum a fost în zilele Sodomei, la fel va fi și la venirea Fiului lui Dumnezeu, când Se va descoperi Fiul omului. „Se va descoperi Fiul omului”, nu Fiul lui Dumnezeu în epocile bisericii. El a fost scos afară din acestea. Acum El este Fiul omului care Se descoperă. Cuvântul devine trup printre noi.”

Este o acțiune care are loc acum, la timpul prezent: Cuvântul devine trup printre noi.

În „**Unirea invizibilă a Miresei**”, scrie:

„Oh, acea unire divină a lui Hristos și a Bisericii Sale acum, când Trupul devine Cuvânt și Cuvântul devine Trup arătat, legitimat.”

Care trup? Atingeți-vă trupul. *„Când Trupul devine Cuvânt și Cuvântul devine Trup.”* Poate ziceți: „Îmi explodează mintea, frate Chad!” Și mie. Dar noi nu trebuie să ascultăm mintea aceasta firească, ci trebuie să avem gândul lui Hristos. Care a fost gândul lui Hristos? El nu voia să fie deopotrivă cu Dumnezeu. Așadar, noi nu trebuie să ascultăm gândul nostru, ci trebuie să avem gândul lui Hristos.

Dumnezeu să ne ajute.

„Este exact ceea ce a spus Biblia că se va petrece astăzi, se întâmplă zi de zi.”

Câți pot spune aceasta? Ne-a ridicat, ne poartă de-a lungul izvorului și ne duce mai departe. Aleluia!

În „**Dumnezeul Atotputernic descoperit înaintea noastră**” din anul 1964, el a spus (Acum voi ajunge la subiectul meu):

„Zilele trecute când a fost făcută cunoscută știrea despre vindecarea acestui bărbat, acest predicator a spus: „Frate Branham, ei fac un Dumnezeu din tine.”

Acesta este un lucru rău, nu-i așa? Fusesse publicată o știre despre un bărbat care fusese vindecat, articolul relata întâmplarea, iar acest predicator a fost probabil supărat sau poate s-a îngrijorat, așa că a mers la fratele Branham și i-a spus: *„Frate Branham, ei fac un Dumnezeu din tine.”*

Iată ce i-a răspuns fratele Branham:

„El era un critic, iar eu m-am gândit să frâng puțin lucrurile, doar puțin. Nu pentru a răni, ci... am spus: „Este prea departe de Scriptură să fii un Dumnezeu? Nu, nu este pentru că Isus i-a numit pe profeți, „dumnezei”. Înțelegeți? Așa este „Dumnezeu.”

Iar ei spun: Păi, voi oamenii încercați să luați locul lui Dumnezeu.” Aceasta nu este prea departe, ci este exact ceea ce este. Dumnezeu arătat în trup, așa cum a făgăduit.”

Așa cum am citit, cineva a venit la fratele Branham și l-a criticat zicând: „Ei vor să

facă din tine un dumnezeu”, iar fratele Branham a răspuns: „*Aceasta nu este prea departe de Scriptură, nu-i așa? Nu, nu este! Este exact ceea ce este.*”

„Voi oamenii, încercați să luați locul lui Dumnezeu.”

„*Aceasta nu este prea departe, ci este exact ceea ce este. Dumnezeu arătat în trup, așa cum a făgăduit.*”

În Mesajul „**Mergeți și treziți-L pe Isus**” din anul 1963, scrie:

„*Acești apostoli ar fi trebuit să știe că El era Mesia, iar cuvântul „Mesia” înseamnă „Cel uns”. Înțelegeți? Toată divinitatea era în El. Dumnezeu era în El. Isus, Fiul, a spus: „Eu nu fac nimic de la Mine, ci fac ceea ce-L văd pe Tatăl făcând. Tatăl locuiește în Mine.” Înțelegeți? El era Mesia, ungerea aceea L-a făcut Mesia pe deplin, iar dacă același Duh care era peste El pe deplin, nu în parte, este peste noi cu o măsură, am fi ca niște mesia mici, am fi fii mici ai lui Dumnezeu, fii înfiați ai lui Dumnezeu.*”

Dacă plinătatea ungerii Duhului Sfânt care a fost peste El, L-a făcut să fie Mesia și aceeași Ungere, același Stâlp de Foc, același Duh al Vieții, S-a împărțit și a venit peste noi în parte, ce va face aceasta din noi? O parte din Mesia sau cum a spus fratele Branham, „un Mesia mic” sau „un dumnezeu mic”. Nu Dumnezeu, ci un dumnezeu mai mic. Și nu individul care se vede este un dumnezeu, ci cel ce se află înăuntrul vostru, partea din Dumnezeu adusă la Viață de Duhul lui Dumnezeu, când Viața vine la Viață și o aduce la Viață. Aleluia!

În „**Întrebări și răspunsuri**” din anul 1964, citim:

„*Frate Branham, Isus ar putea să arate ca tine sau tu poți să fii Isus sau ceva de felul acesta?*”

De fapt, întrebarea pusă era: „Ești Isus?”, pentru că zvonul acela se răspândise destul de mult în vremea aceea.

Ascultați răspunsul fratelui Branham:

„*Dintr-un punct de vedere al Cuvântului, acesta este adevărul, dar dintr-un alt punct de vedere, este un antihrist. Aceasta este diferența dintre corect și fals. A face din mine Persoana Domnului Isus Hristos ar fi un antihrist (înțelegeți?) pentru că Persoana Domnului Isus stă la dreapta majestății Sale și va veni din nou cu*

mare putere și slavă. Dar dacă vorbim despre Viața Sa care Se afla în El, dacă acea Viață este peste mine și peste voi cei care-L aveți, este adevărul: voi deveniți Hristos.”

Aleluia! Ne bucurăm pentru că astăzi am avut un profet care a putut să ne identifice corect pentru că atunci când am crescut nu am avut parte de identificarea corectă. Mulți râdeau de mine, mi se spuneau lucrurile greșite pe care le-am făcut, am fost ales ultimul în jocurile cu ceilalți copii, am primit tot felul de identificări: Ești aceasta, ești un inginer, ești un atlet, ești popular sau nepopular, ești tocilar sau orice alte nume pe care ei le folosesc acum și pe care eu nu le cunosc pentru că nu aceasta este identificarea mea corectă. Profetul a venit pentru ca noi să putem vedea că avem o identificare biblică a ceea ce suntem cu adevărat: micii Mesia, parte din Dumnezeu, Cuvântul făcut trup pentru ziua de azi.

„...El este Tatăl nostru; noi suntem doar unși cu Duhul Său, de aceea Viața Sa... Iar aceasta îi prinde pe oameni. Vedeți, să nu vă așezați să reflectați la aceste lucruri. Oamenii vor ajunge să creadă: „Păi, acest om trebuie să fie Mesia!” Cu siguranță că este.

„Acesta de aici ar putea fi!” Ambii sunt. Înțelegeți? „Păi, cum pot fi doi Mesia?” Există mii de ei.

Vedeți voi, în ziua de Rusalii, Viața Sa S-a împărțit. Când a venit jos Stâlpul de Foc, S-a împărțit în limbi de Foc și S-a așezat pe fiecare dintre ei, Dumnezeu S-a împărțit printre poporul Său, pentru că Biserica și Hristos sunt Una, așa cum sunt una soțul și soția.”

Acesta este motivul pentru care, atunci când Petru a ajuns la casa lui Corneliu, după ce un înger i-a vorbit lui Corneliu și i-a spus să-l cheme, acesta a căzut la picioarele lui și i s-a închinat, dar Petru i-a spus: „*Scoală-te, și eu sunt om!* Eu nu pot primi închinare în felul acesta! Isus Hristos a putut primi închinare pentru că toată plinătatea dumnezeirii locuia în El trupește.” (Fapte 10.26). Înțelegeți?

Așadar, când este vorba de o măsură din El, știm că atunci când oamenii au vrut să se închine înaintea lui Pavel și a lui Barnaba, aceștia și-au sfâșiat hainele și au spus: „Nu faceți aceasta! Și noi suntem oameni ca și voi! Noi suntem dumnezei mici, mesia mici, nu suntem toată plinătatea într-un vas, așa că nu putem primi închiare!”

Voi nu puteți primi închinare decât dacă toată plinătatea este într-un vas.

Cei care au alergat la Pavel și Barnaba au știut că ceea ce posedau ei nu era ceva firesc, ceva normal, deoarece au spus: „dumnezeii s-au coborât jos la noi”, iar dintr-un punct de vedere aveau dreptate. Dintr-un punct de vedere, ei au prins realitatea, fiindcă Cel ce locuia în ei era Dumnezeu Însuși care S-a împărțit în poporul Său. El a venit în Pavel, în Barnaba, în Petru, în Filip, în Timotei și în toți ceilalți. Cuvântul S-a făcut trup în ei, iar Cuvântul este Dumnezeu. Dumnezeu este Cuvântul Său, iar Cuvântul făcut trup este Dumnezeu făcut trup.

În „**Întrebări și răspunsuri**” din anul 1964, fratele Branham a spus:

„În ziua de Rusalii, acel Stâlp de Foc a venit jos și S-a împărțit, și peste fiecare dintre ei s-au așezat limbi de Foc. Nu limbile lor, ci limbi de Foc. Ele s-au așezat peste fiecare dintre ei, un ales, un grup ales, identificat de acest Stâlp de Foc, arătând că Dumnezeu S-a împărțit pe El Însuși în om! Înțelegeți? Dumnezeu, Logosul, S-a împărțit pe El Însuși în om! Dumnezeu nu este într-un singur om, ci El este în Biserica Sa universală. De aceea a spus Isus: „Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi, mai multe”. Eu știu că versiunea King James spune „mai mari”, dar traducerea corectă este: „mai multe decât acestea veți face voi”. Atunci Dumnezeu locuia într-un singur Om, în Isus Hristos, dar acum, El locuiește în întreaga Biserică universală a Dumnezeului celui viu.”

Nu știu dacă citesc aceasta bine pentru că sună ca și cum plinătatea dumnezeirii se află din nou în trup. Aceasta este ceea ce a spus profetul. **Atunci, plinătatea dumnezeirii era în trup într-un singur Vas, dar acum, Ceea ce era și locuia în Isus Hristos, este și locuiește în Biserică, în Biserica universală a Dumnezeului celui viu. Vedeți? Sună ca și cum plinătatea dumnezeirii este din nou în trup, numai că acum este într-un Trup alcătuit din mai multe mădulare, din mai multe vase care se unesc ca să fie una, Mireasa Sa.**

Acum, aș vrea să mergem împreună în Luca 17.20-21:

„Fariseii au întrebat pe Isus când va veni Împărăția lui Dumnezeu. Drept răspuns, El le-a zis: „Împărăția lui Dumnezeu nu vine în așa fel ca să izbească privirile.”

Ei așteptau instaurarea Împărăției, aveau făgăduințe cu privire la Aceasta, de aceea au întrebat: „Când a veni Împărăția lui Dumnezeu?” Dar Isus le-a răspuns:

„Nu o veți vedea pentru că nu va veni astfel încât să izbească privirile. Nu veți vedea sediul principal aici, nu veți vedea structura cutare sau cutare, nu o veți vedea așa cum credeți voi, ci va fi total diferit de cum credeți voi.”

„Nu se va zice: „Uite-o aici” sau „Uite-o acolo!” Căci iată că Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru.”

Fratele Branham a spus următoarele în Mesajul „**Dovedind Cuvântul Său**” din anul 1964:

„Când o înțelegeți, o vedeți. Isus a spus: „Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția.” Cu alte cuvinte: „Nu poate înțelege Împărăția” pentru că Împărăția este Duhul Sfânt în voi. Așadar, voi trebuie să înțelegeți ce este Aceasta în voi.”

În mesajul „**Lumea se destramă**” din anul 1963, citim:

„Noi am primit o Împărăție care nu poate trece.” Cum am intrat în Ea? Nu printr-un sistem religios, ci Împărăția lui Dumnezeu este în voi. Împărăția! Împărăția și Cuvântul Său sunt același lucru și Se află în voi, legitimând ceasul în care trăim acum.”

„Împăratul”. Care Împărat? Împăratul împăraților. Ce s-a întors în anul 1963? Împăratul, pentru că Împăratul și Cuvântul sunt același lucru. Înseamnă că dacă S-a întors înapoi plinătatea Cuvântului, a venit Împăratul. Nu este vorba de Împărat în trupul Său care va sta pe scaunul de domnie în Mileniu, dar cu toate acestea, Împăratul S-a întors pentru că S-a întors Cuvântul.

„...Făgăduința dată de Dumnezeu pentru epoca aceasta, iată-ne trăind cu Împăratul stând în locurile cerești, privindu-L cum face aceste lucruri.”

Ce sunt toate acestea? Împărăția lui Dumnezeu este în voi! Împăratul și Cuvântul Său sunt același lucru. Unde este Împăratul? Acolo unde este Cuvântul. Înseamnă că dacă putem găsi Cuvântul, găsim Împăratul, pentru că Împăratul locuiește acolo unde locuiește Cuvântul și lucrează acolo unde lucrează Cuvântul. Unde este Împăratul? În Împărăție, iar Împărăția lui Dumnezeu este în voi.

Aceasta ar trebui să schimbe felul în care umblăm. Felul în care umblăm în josul străzii ar trebui să fie schimbat. De ce? Pentru că dintr-o dată în noi este Ceva. Petru, Pavel și ceilalți au știut aceasta. Când Petru și Ioan s-au uitat la ologul care

stătea în fața lor, au știut că în interiorul lor se schimbase ceva și că era Ceva mai mult decât ei, decât vechiul lor fel de a trăi, decât vechile lor păreri. Cu siguranță, Petru mai trecuse pe lângă ologi și cerșetori, dar în ziua aceea era ceva diferit pentru că Împărăția era în ei. Amin!

Noi trebuie să avem încredere în ceea ce este în noi. Trebuie să trăim ca și cum ar fi o realitate. Nu vechea viață, nu viața pescarului, a tâmplarului, a soției sau a soțului, ci spuneți: „Mă aștept să-L văd pe Dumnezeu făcând lucruri nemaipomenite pentru că Puterea este aici, Împărăția este aici, Viața este aici!” Eu nu am totul, dar am o părticică, o măsură; nu aceeași măsură pe care a avut-o Isus, ci aceeași natură pe care a avut-o Isus, iar dacă avem o părticică cu aceleași calități care Se aflau în El, totul este posibil.

În „**Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită**” citim:

„Acum noi suntem fii ai lui Dumnezeu. Nu vom fi, ci suntem! Acum, noi suntem răscumpărați.”

Răscumpărați înapoi la ce? La ceea ce s-a pierdut în grădina Eden. Acum, noi suntem răscumpărați, suntem fiii și fiicele lui Dumnezeu răscumpărați și ne croim cale înapoi, la manifestarea deplină care a avut loc în grădina Eden. Dar pe măsură ce ne întoarcem înapoi la Împărăția restaurată pe pământ, înțelegem că suntem fiii și fiicele lui Dumnezeu răscumpărați deja. Noi nu așteptăm să fim răscumpărați, nu așteptăm să fim fii și fiice de Dumnezeu, fiindcă am ajuns deja în punctul acesta, și pentru că suntem în această poziție, ne întoarcem înapoi la tot ceea ce am pierdut.

„Noi avem răspunsul pentru Satan.”

Aș vrea să fim atenți la aceasta, timp de câteva minute.

„Noi avem răspunsul pentru Satan.” Eu m-am gândit de multe ori la cuvintele acestea și m-am întrebat care este întrebarea. Dar indiferent care este întrebarea, noi avem răspunsul. Pe mine nu mă interesează cum formulează el întrebarea, nici câte întrebări aruncă spre noi, noi avem răspunsul. Profetul a spus că noi avem răspunsul pentru Satan și El ne va spune care este acel răspuns.

„Noi avem răspunsul pentru Satan. Dumnezeu S-a legitimat. Dumnezeu S-a dovedit față de făgăduința Sa pentru ziua de azi. Aleluia! Căpetenia este aici!”

Cine este Căpetenia? Împăratul. Al cui Împărat? Împăratul Împărăției. Unde este El?

În voi. Ce face El? Răspunde întrebării diavolului.

„Hristos, Domnul înviat, este aici și se arată în aceeași Putere a învierii Sale în care a fost vreodată. Iată răspunsul pentru diavol.”

„... Noi avem răspunsul pentru diavol. „Nu eu sunt cel care trăiesc, ci este Hristos, Cuvântul, care trăiește în mine.”

Acesta este răspunsul la întrebarea diavolului. „Cum vei putea...? Ce se va întâmpla cu tine...? Ce vei face în continuare?” Noi avem deja răspunsul la această întrebare: *„Nu eu sunt cel care trăiesc, ci este Hristos, Cuvântul, care trăiește în mine.”*

„Căpetenia este aici, Împăratul este aici, Împărăția este în noi, deci, nu este ceea ce voi face eu, ci este ceea ce va face El în Împărăția Sa, prin acest trup”. Iată că am răspunsul la întrebarea ta. Nu mă interesează dacă mă vei întreba de ziua de mâine, de ziua de ieri, de poziția mea, despre gândul care tocmai mi-a trecut prin cap, fiindcă la toate este același răspuns: Nu sunt eu, ci este El. Nu este ceea ce fac eu, ci ceea ce face El; nu este ceea ce gândesc eu, ci ceea ce gândește El. Nu este ceea ce am spus eu, ci ceea ce a spus El. Căpetenia este aici, acesta este răspunsul la întrebare.

Unde este Căpetenia, unde este Împăratul, unde este Cuvântul? Este chiar aici, înăuntrul nostru. Acesta este răspunsul la întrebare. De unde știi că este acolo? Prin descoperire. Eu cred aceasta prin descoperire. De fapt, nici nu contează foarte mult dacă voi credeți că El este în mine sau dacă eu cred că El este în voi. Ceea ce contează mai mult este dacă eu cred că El este aici în mine și dacă voi credeți că El este în voi, pentru că veți aduce la suprafață ceea ce credeți. Dacă credeți că nu este pentru voi, veți arăta că nu este pentru voi; dacă credeți că nu veți ajunge niciodată la aceasta, nu veți ajunge niciodată; dacă credeți că nu veți birui niciodată, atunci nu veți birui niciodată pentru că tot ce este în Împărăția lui Dumnezeu se bazează pe credință.

„...și ceea ce câștigă biruința asupra lumii este credința noastră.” (1Ioan 5.4). Amin! Sângele Său face Ispășire pentru păcatul nostru numai dacă credem aceasta. Sângele a fost Ispășirea dată pentru noi, Sângele a fost dat pentru a plăti prețul răscumpărării, dacă credem în acel Sânge. Acel Sânge nu va face nimic dacă nu credem în El. Așa spune Scriptura.

„Noi avem răspunsul pentru diavol. „Nu eu sunt cel care trăiesc, ci este Hristos, Cuvântul, care trăiește în mine.” Nu este părerea mea; este Puterea Sa.”

Nu este abilitatea mea de a birui, ci este făgăduința din Cuvântul Său. Nu este biruința mea, ci este biruința Sa; nu este gândul meu, ci este gândul Său; nu este cuvântul meu, ci este Cuvântul Său. Eu doar repet ceea ce a spus El. Amin! Nu noi suntem cei care am chemat un profet să vină în scenă, nu noi suntem cei care am arătat semnul pe cer, nu noi suntem cei care am profețit evenimentele viitoare care vor avea loc, nu noi am făcut aceasta; noi nici măcar nu am cerut să se petreacă, dar s-au petrecut. Iată răspunsul pentru tine, diavole! Este El, Căpetenia a venit, iar noi facem parte din Ea. Acesta este răspunsul, singurul răspuns de care avem nevoie. Fie că suntem bolnavi sau sănătoși, sus sau jos, fie că lucrurile merg bine sau rău, acesta este răspunsul potrivit. Care este răspunsul? Nu sunt eu, ci este El care trăiește în mine. Aceasta mă face să văd împlinirea fiecărei făgăduințe. Este Viața Sa, nu a mea; Cuvântul Său nu al meu; nu eu sunt căpetenia, ci El; nu este împărăția mea, ci a Sa; nu este puterea mea, ci a Sa; nu este autoritatea mea, ci a Sa. Acesta este răspunsul la întrebarea diavolului.

El ne va pune multe întrebări, iar dacă noi vom încerca să răspundem la toate prin înțelegerea noastră și dezbateri, ne vom încurca în noduri. Există un singur răspuns: „Căpetenia a venit!” Acesta este singurul răspuns. Împărăția este aici, este în noi. Acesta este răspunsul la întrebarea diavolului. Dacă puteți crede aceasta, nu aveți nevoie de un alt răspuns. Nu aveți nevoie de o altă soluție sau ecuație. De ce alt răspuns aveți nevoie dacă credeți că El, Căpetenia este aici, că Împăratul este Cuvântul și Cuvântul este în voi?

„Nu este părerea mea, este Cuvântul Său. El a făgăduit aceasta, iat-o aici!”

Nu noi am făcut să se petreacă aceste lucruri, ci s-au petrecut pur și simplu. Nu noi am inventat aceste lucruri, ci Dumnezeu a făcut totul. Nu noi am făcut ca Norul supranatural să apară în viața noastră, ci Dumnezeu a făcut-o. Nu voi ați împlinit Cuvântul, ci Dumnezeu. Acesta este răspunsul: Nu voi, ci El, El este răspunsul.

„El a spus că va fi aici și iată-L aici. Noi avem răspunsul Său.

...Atunci, Căpetenia noastră este o Împărăție. „Împărăția lui Dumnezeu este în voi”, spune Biblia, Isus. Noi nu suntem o denotațiune, ci aparținem unei Împărății, iar Împărăția este Cuvântul lui Dumnezeu făcut Duh și Viață în propria noastră viață și aducând la împlinire fiecare făgăduință în această zi, așa cum s-a

întâmplat în ziua în care Cuvântul și Dumnezeu erau una.”

Dacă până acum am fost confuzi cu privire la ce este Împărăția, aici avem răspunsul: „Împărăția este Cuvântul lui Dumnezeu făcut Duh și Viață în propria noastră viață.” Aceasta este Împărăția.

„Iar astăzi, Cuvântul și Dumnezeu sunt una în Biserica Sa, făcând din Acesta Căpetenia Trupului care este răscumpărat, ca să aducă Mesajul în zilele din urmă: să fim ridicați din morți, în înviere, să ne întoarcem înapoi și să fim reasezați înapoi în grădina Eden, ca Adam și Eva. Taina întreită a lui Dumnezeu, Trupul Său.”

„Taina întreită a lui Dumnezeu, Trupul Său.” Care trup? Al lui Isus? Da. Trupul lui Isus și trupul Miresei, partea bărbătească și partea femeiască, acesta este trupul Său.

În Mesajul **„Lumea se destramă”** din anul 1963, citim:

„Noi suntem morți, iar viețile noastre sunt ascunse cu Hristos în Dumnezeu.” Și nu numai atât, ci *„Noi am înviat cu El.”* Unde am înviat? Într-un sistem, denominațiune sau organizație? Noi suntem înviați în Împărăția lui Dumnezeu, iar „Împărăția lui Dumnezeu este în voi.”

Așadar, noi am murit față de viața noastră firească, și unde am înviat? În Împărăția lui Dumnezeu. Amin! Cum am intrat Acolo? Prin naștere, prin nașterea din nou.

„Împărăția lui Dumnezeu este în voi.” De ce? Pentru că toate aceste sisteme făcute de om trebuie să cadă. *„Nu numai că voi scutura lumea încă o dată, ci voi scutura și cerurile. Lucrurile care nu pot fi scuturate, vor rămâne, iar noi am primit o Împărăție, primim o Împărăție care nu poate fi scuturată sau mișcată.”* Aceasta este Împărăția lui Dumnezeu! Nu un sistem, nu o roată politică, nu o denominațiune, ci o Împărăție! Amin! Cei ce sunt în Ea sunt morți față de sistemele acestei lumi. Ei sunt morți față de aceste organizații; sunt morți față de aceste sisteme politice și sunt vii și înviați de Puterea Împăratului.”

Sunteți vii? Dacă sunteți vii și înviați de Puterea Împăratului, sunteți morți față de orice altceva, morți față de problemele politice, față de sisteme, de religie, morți față de denominațiuni, față de păreri, morți față de propriul vostru raționament și față de propria voastră gândire și sunteți vii, înviați. Cum? Prin puterea Împăratului. Împăratul este Cuvântul, Cuvântul este Căpetenia, iar Căpetenia este

aici. Acesta este răspunsul la întrebarea diavolului.

În „**Descoperirea lui Isus Hristos**” din Cartea Epocilor Bisericii, citim:

„Și a făcut din noi o împărăție și preoți pentru Dumnezeu, Tatăl Său, ale Lui să fie slava și puterea în vecii vecilor. Amin!” (Apocalipsa 1.6).

„El ne-a făcut!” Oh, există anumite adevăruri pe care trebuie să le subliniem, iar acesta este unul dintre ele. El! El a făcut din noi. Mântuirea este lucrarea Sa. Mântuirea este a Domnului.”

Eu credeam că este ceea ce am făcut eu, ceea ce am ales eu. Voi aveți liberul arbitru, dar dacă nu ați fi fost aleși de El înainte de întemeierea lumii, nu ar funcționa.

Acesta este răspunsul la întrebarea diavolului: El a făcut din noi.

Să luăm un alt verset: *„Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage Tatăl Meu. Mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși.”*

Acum, aș vrea să vă pun o întrebare: Câți dintre voi pot spune că Tatăl ne-a atras la Hristos? El a făcut din noi împărați și preoți. Pe ce bază? A ceea ce simțim noi față de aceasta? Nu, nu are nimic a face cu ceea ce simțim noi, ci totul are a face cu Cuvântul. Dacă Tatăl ne-a atras la El, atunci El ne-a făcut împărați și preoți. Noi nu am făcut nimic. Dar ce a fost Puterea de atragere? Nu a fost voia noastră, determinarea noastră, gândul nostru, ci a fost Dumnezeu și Planul său de mântuire rânduit mai dinainte de facerea lumii, pentru că numele vostru era în Carte. El a trebuit să ne atragă pentru că noi nu L-am fi căutat niciodată. Noi nu am fi iubit niciodată acest Mesaj și nu am fi dorit să avem Cuvântul Său; nu am fi dorit niciodată să facem sacrificii și să venim la ascultarea de Cuvântul Său, dacă nu ne-ar fi atras El.

Credeți că voi ați fi făcut ceva? Nicidecum! El a făcut totul. Cine? Împăratul. Cine este Împăratul? Cuvântul. De cine v-ați îndrăgostit voi? De Cuvântul descoperit. Mesajul orei, Acesta este Partenerul nostru, Soțul nostru.

„Tot harul. El ne-a răscumpărat cu un scop. El ne-a cumpărat cu un scop și suntem împărați, duhovnicește suntem împărați. Oh, când El va sta pe tron, noi vom fi împărați pe pământ cu El! Dar acum, suntem împărați duhovnicești și domnim peste o Împărăție duhovnicească.”

Nu așteptați după drepturile voastre la Împărăție! Nu așteptați să se întâmple ceva în viitor! Nu ziceți: „Când vom fi fiii lui Dumnezeu care se vor arăta în Mileniu...” Acela va fi un timp minunat pe care îl aștept și eu cu nerăbdare, toată creația îl așteaptă și tânjește după arătarea fiilor lui Dumnezeu, iar fratele Branham a spus că acest lucru se va împlini pe deplin în Mileniu, dar acum, noi suntem împărați duhovnicești.

Când vom ajunge în Mileniu, vom putea călători la un simplu gând, iar dacă îi vom spune unui pom: „Ridică-te și mută-te în mare!” așa va fi. În vremea aceea vom fi împărați într-o împărăție vizibilă, însă acum suntem împărați duhovnicești. Va fi un lucru minunat când vom putea trimite ploaie peste recolte care se usucă, pentru că profetul ne-a spus câteva lucruri cu privire la arătarea fiilor lui Dumnezeu în Mileniu, pentru că voi faceți parte din stăpânire, din Împărăție. În vremea aceea, Isus Hristos va sta pe scaunul de domnie al lui David, ca Împărat al întregii lumi, iar voi veți face parte din acea Împărăție, veți fi un împărat mic sub marele Împărat. În Lumea aceea, voi sunteți un împărat mic sub marele Împărat, iar atunci, ei vor veni la voi și vor spune: „Recoltele noastre se usucă, dar voi puteți trimite ploaia!”, și natura vă va asculta. Veți gândi și veți călători unde vreți, la fel ca Filip când l-a botezat pe famenul etiopian. Va fi cu adevărat minunat! Acestea vor fi unele din privilegiile Împărăției voastre.

Poate că acum nu putem spune: „Pomule, ridică-te și mută-te!” decât dacă spune Dumnezeu: *„Dacă veți spune acestui munte: „Ridică-te și aruncă-te în mare!” și nu vă veți îndoii în inima voastră, va fi așa cum spuneți!”*

Fratele Branham a spus că atunci când a creat veverițe, când i-a dat fiii serei Hattie Wright sau când a vorbit tumorii din trupul soției sale, *„Aceste lucruri s-au împlinit cu permisiune.”*

Astfel, dacă Dumnezeu vă va da permisiunea Sa, veți putea exercita această autoritate, iar muntele acela se va muta. Dar acum, ca împărați duhovnicești noi avem un alt rol în Împărăție. Nu este vorba de un rol viitor, ci este un rol pe care-l avem chiar acum.

„Dar acum, noi suntem împărați duhovnicești și domnim peste o Împărăție duhovnicească. Romani 5.17 spune: „Dacă deci, prin greșeala unuia singur, moartea a domnit prin el singur, cu mult mai mult cei ce primesc, în toată plinătatea, harul și darul neprihănitii vor domni în viață prin Acel Unul singur, care

este Isus Hristos”, iar în Coloseni 1.13, scrie: „El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui.”

Noi suntem deja strămutați în Împărăția Fiului dragostei Lui, iar în continuare vom citi ultima afirmație pe care o face aici:

„Noi domnim chiar acum cu Hristos și avem stăpânire asupra păcatului, a lumii, a cărnii și a diavolului.”

Puteți vedea beneficiile poziției voastre? Acesta este răspunsul la întrebarea diavolului: „Nu eu trăiesc, ci El trăiește în mine” și nu noi ne-am dat această autoritate, ci El ne-a dat-o. Nu noi ne-am făcut împărați duhovnicești, ci El ne-a făcut; nu noi ne-am pus pe noi înșine în Trup, ci El a făcut-o; nu noi ne-am făcut pe noi înșine un mesia mic, ci El ne-a făcut.

Astfel, acum când îmi recunosc poziția, pot spune: „Înapoia mea, Satană, pentru că sunt un împărat duhovnicesc!” Noi domnim peste o Împărăție duhovnicească și nu vom îngădui niciunui duh rău să stăpânească asupra noastră. Nu voi lăsa nici un duh de minciună sau orice alt duh să stăpânească asupra mea pentru că eu sunt un împărat duhovnicesc peste o Împărăție duhovnicească, iar Împăratul împăraților, Împăratul cerului, Căpetenia, a venit jos.

Țineți minte că cerul este alcătuit din Cuvânt, iar Cuvântul S-a întors la Biserică. Împăratul Împărăției și Împărăția sunt în Mireasă. Ca împărați duhovnicești, noi avem drepturi într-o Împărăție duhovnicească și refuzăm să lăsăm ca vreun duh să stăpânească asupra noastră. Amin!

Este adevărat că eu nu pot schimba totul pe tărâm firesc; este adevărat că încă nu am permisiunea să mut un munte; este adevărat că încă nu am ajuns în acea poziție ca fiu al lui Dumnezeu arătat în întregime în Mileniu; este adevărat că nu pot face aceasta fără îngăduința lui Dumnezeu, dar am îngăduința să am stăpânire asupra diavolului, a cărnii, a lumii și a păcatului. Aceasta ne-a fost dată deja prin permisiune, așa că prin rănilor Lui sunt deja vindecat.

Fratele Branham a spus: *„Dacă diavolul nu este încă sub picioarele voastre, este înafara poziției sale.”* De ce? pentru că acum sunteți un împărat duhovnicesc. Atunci, de ce ne comportăm ca și cum nu am avea autoritatea de a scoate afară un demon? Noi avem această autoritate și nu mai trebuie să trăim cu păcatul; nu mai trebuie să fim supuși cărnii; nu mai trebuie să trăim cu un duh lumesc și nu

mai trebuie să fim supuși diavolului, pentru că acum suntem împărați duhovnicești.

Noi nu vom aștepta să intrăm în posesia drepturilor noastre. S-ar putea să fim nevoiți să așteptăm pentru a chema ploaie asupra recoltelor sau să călătoresc ca un gând pentru că acest lucru se face prin îngăduința Sa, dar ni s-a dat permisiunea să-l alungăm pe diavol. Ni s-a dat permisiunea să aducem autoritatea spirituală în casa noastră; ni s-a dat permisiunea să vorbim Cuvântul cu credință și să-L vedem împlinindu-Se. Ni s-a dat permisiunea să domnim ca împărați duhovnicești într-o Împărăție duhovnicească.

Atât de multe din problemele cu care ne luptăm sunt duhuri. Este adevărat? Duhuri care ne îmbolnăvesc, ne afectează mintea, ne tulbură căsătoria, ne afectează partea financiară, etc. Noi credem că acestea sunt lucruri firești, dar de cele mai multe ori sunt lucruri duhovnicești, de aceea nu mai trebuie să trăim supuși acelor duhuri. Pe tărâm duhovnicesc, Soțul nostru este aici, iar noi ne-am unit cu El și El ne-a făcut împărați. Unde? Peste o Împărăție duhovnicească. Noi trebuie să credem aceasta. Nu ajunge să strigăm „Amin!” sau: „Așa este!”, ci trebuie să credem cu adevărat.

Când un duh se ridică din nou în familia mea, eu trebuie să cred. Nu trebuie să mă confrunt cu el din nou pentru că acum sunt un împărat duhovnicesc și am autoritate în Numele lui Isus Hristos, așa că îi spun: „Satan, mă împotrivesc ție!”

Scriptura spune că dacă ne împotrivism diavolului, el va pleca de la noi. Acolo nu scrie „s-ar putea să plece”, nici nu scrie că trebuie să ne rugăm să plece, ci trebuie să ne împotrivism lui și va pleca.

Faceți acest test, încercați să faceți lucrul acesta și veți vedea ce se va întâmpla. Nu fugiți de el, pentru că el trebuie să fugă de voi!

Să credem că suntem împărați duhovnicești într-o Împărăție duhovnicească și să acționăm bazându-ne pe aceasta! Să ne ocupăm locul și să nu ne îndepărtăm din nou de pe poziția noastră duhovnicească, pentru că nu trebuie să facem aceasta și nu trebuie să așteptăm.

Luați autoritatea pe care ne-a dat Dumnezeu acum și puneți-o în acțiune! Luați Sabia pe care o aveți și folosiți-o în luptă, apoi fiți atenți ce se va întâmpla! Amin.